

вятъ, а не знаятъ, какво трѣбва да правятъ. Да знаете, какво трѣбва да правите, това е въ връзка съ отличителнитѣ чѣрти на човѣка. Ако ви запитатъ, кои сѣ отличителнитѣ качества на човѣка, ще кажете, че качества-та на човѣка сѣ мисълта, чувството и действията му. — Само човѣкъ ли мисли, чувствува и действува? Да се изброятъ отличителнитѣ качества на нѣщо, това подразбира да се намѣрятъ такива качества или чѣрти, които никое друго същество не притежава. Запримѣрь, уменъ човѣкъ е този, който вижда най-малкитѣ погрѣшки въ себе си, които никой другъ не вижда. Той употребява своята умствена енергия не за нѣкакви велики дѣла, но за постигане на най-малки нѣща, каквито никой другъ не предприема. Благороденъ човѣкъ е този, който вижда и най-малкитѣ недостатѣци на своето сърдце и употребява енергията си за постигане на своитѣ най-малки желания. Когато умниятъ човѣкъ види, че двама души се биятъ на улицата, той нѣма да се спре да ги примирява, но ще продължи пѣтя си. Той знае, че за тази работа ще се намѣрятъ много хора. Обаче, ако види, че нѣкое малко, безпомощно дете е паднало на улицата и никой не му обръща виимание, той веднага ще се отбие отъ пѣтя си, ще го вдигне отъ земята, ще го изтърси отъ праха, ще го утеши и ще му каже: Хайде, върви при майка си. Външно той не е щедъръ човѣкъ. Кесията му не е безразборно отворена за всѣки, който иска